

Dosarul nr. 2ra-1129/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. P. Harmaniuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru,)

ÎNCHEIERE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Cioclea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Cioclea împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/244, Ianei Niculcea, Olgăi Fyrfa, Emilian Fyrfa și Lidiei Obrintetchi cu privire la declararea nulă a actelor juridice, obligarea încheierii acordului adițional și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 29 noiembrie 2018, Igor Cioclea, reprezentat de avocatul Pavel Budu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/244 (în continuare A.C.C. „NR. 55/244”), Ianei Niculcea, Olgăi Fyrfa, solicitând declararea nulă a contractului de comodat nr.14/1 din 01 iunie 2016, încheiat între A.C.C. „NR. 55/244” și Iana Niculcea, declararea nulă a contractului de cesiune a creanței din 27 decembrie 2017, încheiat între Iana Niculcea, Olga Fyrfa și A.C.C. „NR. 55/244”, obligarea A.C.C. „NR. 55/244” de a încheia un acord adițional la contractul de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 privind prelungirea termenului contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012, conform pct. 4.2 din contract, încasarea de la A.C.C. „NR. 55/244” a prejudiciului moral în mărime de 12000 de lei, încasarea de la familia Niculcea a prejudiciului moral în mărime de 6000 de lei, încasarea de la familia Fyrfa a prejudiciului moral în mărime de 6000 de lei, încasarea de la A.C.C. „NR. 55/244” a cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în anul 2012, la Adunarea Generală a membrilor A.C.C. „NR. 55/244”, s-a decis achiziția terenului cu număr cadastral XXXXXX.214 cu suprafața de 0,0692 ha prin intermediul fondului special constituit în cadrul A.C.C. „NR. 55/244”. Membrii A.C.C. „NR. 55/244” contribuie cu mijloace bănești în sumă de 1000 de euro fiecare pentru procurarea bunului imobil menționat cu scopul de a beneficia de un loc de parcare cu titlu gratuit.

La 15 mai 2012 a fost încheiat cu A.C.C. „NR. 55/244” contractul de comodat nr. 14, prin care comodantul s-a obligat să-i transmită comodatarului în folosință temporară gratuită un spațiu destinat parcării autoturismului, iar comodatarul s-a obligat să participe financiar la achiziția terenului cu număr cadastral XXXXXX.214

cu suprafața de 0,0692 ha, prin contribuția la fondul special al Asociației „Fond achiziție teren parcare”. Ulterior, la data de 23 aprilie 2016, contractul de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 a fost reziliat de către adunarea utilizatorilor parcării (procesul-verbal nr. 2/2016 al Adunării Generale a utilizatorilor parcării A.C.C. „NR. 55/244”), care nu există și nu era subiectul de drept care putea rezilia contractul de comodat. Astfel, pentru a acoperi samavolnicia și ilegalitatea comisă de adunarea generală a utilizatorilor parcării, administrația A.C.C. „NR. 55/244” a inclus în ordinea de zi a Adunării Generale a membrilor A.C.C. „NR. 55/244” din 29 mai 2016 subpunctul 9: „confirmarea deciziilor luate de adunarea generală a utilizatorilor parcării din 23.04.2016 (proces-verbal nr. 2/2016”, astfel asigurând aparența legală a rezilierii contractului de comodat. Ca urmare a contestării actelor date în instanță, prin hotărârea din 08 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, irevocabilă prin decizia din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost anulat procesul-verbal nr. 7/2016 al Adunării Generale a membrilor A.C.C. „NR. 55/244” din 29 mai 2016 în partea care se referă la rezilierea contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 încheiat între Igor Cioclea și A.C.C. „NR. 55/244”, cu obligarea A.C.C. „NR. 55/244” de a nu-i crea impedimente în exercitarea dreptului de folosință a locului de parcare nr. 14 de pe terenul din curtea blocului nr. 2/2, din mun. Chișinău, str. Șoseaua Balcani, în temeiul contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012.

Însă la data de 01 iunie 2016 între A.C.C. „NR. 55/244” în calitate de comodant și Iana Niculcea, în calitate de comodatar, a fost încheiat contractul de comodat nr. 14/1, prin care comodantul s-a obligat să-i transmită comodatarului în folosință temporară gratuită un spațiu destinat parcării autoturismului, iar comodatarul s-a obligat să participe financiar la achiziția terenului număr cu cadastral XXXXXX.214 cu suprafața de 0,0692 ha, prin contribuția la fondul special al Asociației „Fond achiziție teren parcare”. La data de 27 decembrie 2017, între Iana Niculcea, Olga Fyrfa și A.C.C. „NR. 55/244”, a fost încheiat un contract de cesiune a creanței, prin care Iana Niculcea a transmis Olgăi Fyrfa drepturile de creanță existente față de Asociație care rezultă din contractul de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016.

Reclamantul a susținut că, aceste contracte urmează a fi declarate nule, deoarece la baza lor au stat acțiuni ilegale ale administratorului și terțelor persoane, bazate pe viclenii. Astfel, urmează să fie repus în drepturile de a se folosi de locul de parcare nr. 14 în temeiul contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 și în baza hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 iunie 2017.

Totodată, a menționat că, prin încălcarea dreptului la folosirea locului de parcare nr. 14 și neexecutarea hotărârii judecătorești menționate, i-a fost cauzat un prejudiciu moral de către A.C.C. „NR. 55/244”, estimat la suma de 12000 de lei, precum și de către familiile Niculcea și Fyrfa, a câte 6000 de lei.

La 04 iulie 2019, în cadrul ședinței de judecată, Igor Cioclea, reprezentat de avocatul Pavel Budu, a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, indicând suplimentar în calitate de copârâți: Emilian Fyrfa și Lidia Obrintețchi, motivând că prin informația obținută, a aflat că la data de 27 septembrie 2018 a fost încheiat actul de transmitere-primire a locului de parcare nr. 14 între Olga Fyrfa/Emilian Fyrfa și Lidia Obrintețchi.

Prin cererea de concretizare, s-a solicitat declararea nulă a contractului de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016 încheiat între A.C.C. „NR. 55/244” și Iana

Niculcea, declararea nulă a contractului de cesiune a creanței din 27 decembrie 2017 încheiat între Iana Niculcea, Olga Fyrfa și A.C.C. „NR. 55/244”, declararea nulă a actului de transmitere-primire a locului de parcare nr. 14 din 27 septembrie 2018 încheiat între Olga Fyrfa /Emilian Fyrfa și Lidia Obrintetchi, obligarea A.C.C. „NR. 55/244” de a încheia un acord adițional la contractul de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 privind prelungirea termenului contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 conform pct. 4.2 din contract, încasarea de la A.C.C. „NR. 55/244” a prejudiciului moral estimat la suma de 6000 de lei, compensarea de către A.C.C. „NR. 55/244” a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică.

Prin încheierea protocolară din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a primit spre examinare cererea de concretizare a pretențiilor.

Prin hotărârea din 03 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, corectată prin încheierea din 27 aprilie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Igor Cioclea și s-a anulat contractul de comodat nr.14/1 din 01 iunie 2016, încheiat între A.C.C. „NR. 55/244” și Iana Niculcea; s-a anulat contractul de cesiune a creanței din 27 decembrie 2017, încheiat între Iana Niculcea, Olga Fyrfa și A.C.C. „NR. 55/244”; s-a anulat actul de transmitere-primire a locului de parcare nr. 14 din 27 septembrie 2018 încheiat între Olga Fyrfa, Emilian Fyrfa și Lidia Obrintetchi; s-a încasat de la A.C.C. „NR. 55/244” în beneficiul lui Igor Cioclea suma de 300 de lei cu titlu de taxă de stat proporțional pretențiilor admise, suma de 300 de lei cu titlu de cheltuieli de citare publică a părților, precum și suma de 2800 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total 3400 de lei; în rest, au fost respinse ca fiind neîntemeiate pretențiile din acțiune în partea obligării A.C.C. „NR. 55/244” de a încheia cu Igor Cioclea un acord adițional la contractul de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 privind prelungirea termenului contractului conform pct.4.2 din contractul de comodat menționat, compensării de către A.C.C. „NR. 55/244” a prejudiciului moral estimat la 6000 de lei, precum și compensării excedentului cheltuielilor de judecată dispuse spre încasare prin hotărâre. Totodată, s-a menționat că măsura de asigurare a acțiunii- interdicția A.C.C. „NR. 55/244” de a încheia acte juridice translativ de posesie în raport cu locul de parcare nr. 14 amplasat în curtea blocului nr.2/2 din mun.Chișinău, str. Șoseaua Balcani, își păstrează efectul până la executarea hotărârii judecătorești.

Prin decizia din 15 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Igor Cioclea; s-a admis apelul declarat de A.C.C. „NR. 55/244”; s-a casat parțial: în partea anulării contractului de comodat, contractului de cesiune de creanță, actului de transmitere-primire, compensării cheltuielilor de judecată, hotărârea din 03 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Igor Cioclea împotriva A.C.C. „NR. 55/244”, Iana Niculcea, Olga Fyrfa, Emilian Fyrfa și Lidia Obrintetchi cu privire la declararea nulă a contractului de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016 încheiat între A.C.C. „NR. 55/244” și Iana Niculcea; declararea nulă a contractului de cesiune de creanță din 27 decembrie 2017 încheiat între Iana Niculcea, Olga Fyrfa și A.C.C. „NR. 55/244”; declararea nulă a actului de transmitere-primire a locului de parcare nr. 14 din 27 septembrie 2018 încheiat între Olga Fyrfa /Emilian Fyrfa și Lidia Obrintetchi; compensarea cheltuielilor de judecată; în rest, în partea în care au fost respinse

pretențiile privind: obligarea A.C.C. „NR. 55/244” de a încheia cu Cioclea Igor un acord adițional la contractul de comodat nr. 14 din 15 mai 2012, privind prelungirea termenului contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012; încasarea din contul A.C.C. „NR. 55/244” în beneficiul lui Igor Cioclea suma de 6000 de lei, prejudiciul moral, a fost menținută hotărârea din 03 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și încheierea de corectare a erorii din 27 aprilie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani; s-a încasat în beneficiul A.C.C. „NR. 55/244” din contul lui Igor Cioclea suma de 225 de lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în instanța de apel și suma de 2500 de lei, cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

În consolidarea soluției, instanța de apel a apreciat ca fiind greșită soluția primei instanțe privind anularea contractului de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016, încheiat între Asociația de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/244 și Niculcea Iana; contractului de cesiune a creanței din 27 decembrie 2017, încheiat între Niculcea Iana, Fyrfa Olga și Asociația de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/244 și actul de transmitere-primire a lotului de parcare nr. 14 din 27 septembrie 2018 încheiat între Fyrfa Olga, Fyrfa Emilian și Obrintetchi Lidia.

Citând prevederile art. 216 alin. (1) și (2), art. 217 alin. (1), art. 219 alin. (1) și (2), art. 220 alin. (1) și (2) din Codul civil, instanța de apel a punctat că, la caz, în argumentarea soluției de anulare a actelor juridice, prima instanță a reținut că, Cioclea Igor are un interes născut și actual de a cere nulitatea contractului de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016 încheiat între Asociația de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/244 și Niculcea Iana; contractului de cesiune a creanței din 27 decembrie 2017 încheiat între Niculcea Iana, Fyrfa Olga și Asociația de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/244; precum și actului de transmitere-primire a lotului de parcare nr. 14 din 27 septembrie 2018 încheiat între Fyrfa Olga, Fyrfa Emilian și Obrintetchi Lidia, deoarece aceste interese derivă, din disponibilitatea lui Cioclea Igor de a-și valorifica acest drept în baza hotărârii irevocabile a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 iunie 2017.

Instanța de apel a apreciat ca fiind greșită soluția instanței de fond, or, actele juridice urmează a fi anulate doar pentru temeiurile indicate în Codul civil, în redacția în vigoare la data încheierii contractelor menționate supra.

Aici, instanța de apel a punctat că, instanța de fond a reținut ca temei de admitere a acțiunii și faptul anulării prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 iunie 2017 a procesului-verbal nr. 7/2016 al Adunării Generale a membrilor ACC 55/244 din 29 mai 2016, în partea care se referă la rezilierea contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 încheiat între Cioclea Igor și Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr. 55/244, cu obligarea Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr. 55/244 să nu-i creeze lui Cioclea Igor impedimente în exercitarea dreptului de folosință a locului de parcare nr. 14 de pe terenul din curtea blocului nr. 2/2 din mun. Chișinău, str. Șoseaua Balcani, în temeiul contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 (f. d. 16-23).

În acest sens, instanța de apel a remarcat că, la data încheierii contractului de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016 încheiat între Asociația de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/244 și Niculcea Iana, nu exista o hotărâre definitivă și irevocabilă de anulare a procesului-verbal nr. 7/2016 al Adunării Generale a membrilor ACC Nr. 55/244 din 29 mai 2016, în partea care se referă la rezilierea

contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 încheiat între Cioclea Igor și Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr. 55/244.

La fel, s-a constatat cu certitudine că, actul juridic- contractul de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016, nu contravine normelor imperative, fiind respectată forma și conținutul acestuia.

De altfel și actele juridice subsecvente contractului de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016 și anume: contractul de cesiune a creanței din 27 decembrie 2017, încheiat între Niculcea Iana, Fyrfa Olga și Asociația de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/244 și actul de transmitere-primire a lotului de parcare nr. 14 din 27 septembrie 2018 încheiat între Fyrfa Olga, Fyrfa Emilian și Obrintetchi Lidia, corespund cadrului legal, nefiind constatate careva temeuri de anulare a actelor juridice menționate supra.

Subsidiar, a evidențiat că, la depunerea acțiunii în instanța de judecată, Cioclea Igor nu a indicat temeiul legal cu privire la declararea nulității absolute a contractului de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016, a contractului de cesiune a creanței din 27 decembrie 2017 și a actului de transmitere-primire a lotului de parcare nr. 14 din 27 septembrie 2018, au fost invocate alte temeuri, decât cele prevăzute în Codul civil, care nu sunt aplicabile nulității absolute a actului juridic.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind greșită soluția instanței de fond cu privire la anularea contractului de comodat nr. 14/1 din 01 iunie 2016, încheiat între Asociația de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/244 și Niculcea Iana; a contractului de cesiune a creanței din 27 decembrie 2017, încheiat între Niculcea Iana, Fyrfa Olga și Asociația de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/244 și a actului de transmitere-primire a lotului de parcare nr. 14 din 27 septembrie 2018 încheiat între Fyrfa Olga, Fyrfa Emilian și Obrintetchi Lidia.

Pe cale de consecință, instanța de apel a considerat neîntemeiate și pasibile de a fi respinse și pretențiile cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

La 25 mai 2021, Igor Cioclea a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 15 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural. Instanța a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea. Instanța a săvârșit încălcări care au dus la soluționarea greșită a pricinii, la aprecierea arbitrară a probelor cu ignorarea deplină a probelor prezentate care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale sale.

Instanța de apel nu a motivat decizia sub nici o formă și nu a răspuns la întrebările ridicate, ceea ce duce în mod inevitabil la încălcarea dreptului la un proces echitabil și accesul liber la justiție.

Totodată, aprecierea instanței de apel nu este o motivare prin prisma dreptului la un proces echitabil, dat fiind faptul, că doar a expus poziția A.C.C. „NR.55/244” în decizie.

Recurentul a pretins că, a fost repus în drepturile sale, mai mult ca atât se încalcă principiul puterii lucrului judecat, iar citând prevederile art.123 alin.(3) Cod

de procedură civilă, a considerat că Curtea de Apel Chișinău în mod eronat și-a motivat decizia.

Instanța de apel a apreciat ca fiind greșită soluția instanței de fond, or, actele juridice urmează a fi anulate doar pentru temeiurile indicate în Codul Civil, în redacția în vigoare la data încheierii contractelor. Respectiv, instanța de fond a reținut ca temei de admitere a acțiunii și faptul anulării prin hotărârea irevocabilă din 08 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, al procesului-verbal nr.7/2016 al Adunării Generale a membrilor A.C.C. „NR.55/244” din 29 mai 2016, în partea care se referă la rezilierea contractului de comodat nr.14 din 15 mai 2012 încheiat cu A.C.C. „NR.55/244”.

Totodată, a indicat că, nu pune accentul pe faptul că contractele ca conținut contravin normelor imperative cum menționează Curtea de Apel în decizia sa. Aprecierea instanței de apel precum că, contractul de comodat nr.14/1 din 01 iunie 2016 este actul inițial, iar celelalte sunt acte subsecvente, fapt cu care nu este de acord. Or, actul inițial este „procesul-verbal al Adunării Generale a membrilor A.C.C. „NR.55/244” din 29 mai 2016” prin care s-a reziliat contractul de comodat nr.14 din 15 mai 2012 și care a fost declarat nul, urmare și actele subsecvente încheiate după rezilierea contractului de comodat nr. 14 din 15 mai 2012 urmează a fi declarate nule. Dacă nu era reziliat contractul de comodat nr.14 din 15 mai 2012, nu erau încheiate celelalte contracte de comodat, cesiune a creanței, act de transmitere-primire, etc.

Instanța de apel eronat a ajuns la concluzia precum că, nu a fost indicat temeiul legal la înaintarea acțiunii în instanța de judecată, deoarece cererea de chemare în judecată conține motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază.

Instanța de apel nu s-a expus asupra pct.5.2 din contractul de comodat nr.14 care prevede expres dreptul prioritar la folosirea ulterioară gratuită a bunului, în cazul expirării termenului contractului. Astfel, are dreptul prioritar de a se folosi de locul de parcare, respectiv Asociației îi revine obligația de a semna acord adițional privind prelungirea contractului de comodat, or, numai în acest mod va fi repus în drepturile sale.

Curtea de Apel Chișinău nu a dat nici o apreciere acestor circumstanțe, care nemijlocit sunt foarte importante pentru emiterea unei hotărâri legale și întemeiate, mai mult ca atât acest fapt a fost invocat și în cererea de apel, a fost expus în cadrul dezbaterilor, însă contrar art.6 CEDO, Curtea de Apel nu a motivat și nici nu s-a expus asupra acestor circumstanțe, ceea ce duce la încălcarea dreptului la un proces echitabil cât și accesul liber la justiție. Astfel, instanța de apel nu s-a expus asupra conținutului problemelor indicate în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, din care considerente aprecierea acestora nu a fost bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor actelor din materialele dosarului relevante subiectului dedus judecății în ansamblu și interconexiunea lor, lăsând fără răspuns și fără motivare respingerea cererii de chemare în judecată, cât și a cererii de apel formulate, ceea ce reprezintă în sine negarea dreptului la un proces echitabil garantat de art.6 Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Iar jurisprudența Curții Europe a Drepturilor Omului relevă că pronunțarea de către instanțele de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil, iar

aceasta presupune obligațiunea instanței de judecată de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania hotărârea din 21.01.1999).

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților, conform scrisorii de însoțire datate cu 21 iunie 2021 (Vol.II, f.d.116) și a fost recepționată de către Olga Fyrfa, A.C.C. „NR. 55/244” și Emilian Fyrfa la 23 iunie 2021, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.118-120). Din adresa intimatelor Iana Niculcea și Lidia Obrintechi a fost restituită corespondența cu mențiunea „plecat” (Vol.II, f.d.121-124).

La 19 iulie 2021, A.C.C. „NR. 55/244” a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil.

La 28 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.128), Lidia Obrintechi a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării inadmisibilității acestuia.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 15 aprilie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 25 mai 2021, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Igor Cioclea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Cioclea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Igor Cioclea.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Cioclea împotriva deciziei din 15 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat